

Bugár Jánosné felszólalása

Bugár Jánosné, a SZOT titkára a Szakszervezetek Országos Tanácsa elnökségének nevében üdvözölte a kongresszus küldöttét s rajtuk keresztül a pedagógus társadalmat, majd oktatási rendszerünk továbbfejlesztése vitájának eddigi tapasztalatait elemezte. A SZOT és a szakszervezetek minden segítségét megadják gyermekeink nevelőinek, a pedagógusoknak. A társadalom a nevelést, az iskolai képzést már saját ügyének tekint.

Bugár Jánosné ezután a munkások és a pedagógusok kapcsolata fejlesztésének fontosságát taglalta. — Nem ünnepléses találkozóra gondoltunk — hangsúlyozta —, hanem munkakapcsolatokra, mert az ügyet csak ez viheti előbbre. A vitában felszólaltak még: Schiró Ödön, Károly István, Ráczó Imre, Józsa Ferencné, Palkó István, Hegedűs Dezső, Vidor Győző, Csonka József, dr. Kunsági Elemér, Bihari Mór, Mizó Mihály, dr. Bartos Imre, Komlósi István, Kelen Jolán, Pécsi Márton, Kovács Emil, Meleg József. A kongresszus vasárnap folytatja munkáját.

A szakszervezetnek a köznevelést segítő tevékenységével kapcsolatban elmondotta a főtárgy, hogy egyrészt segítséget nyújtottak a pedagógusoknak oktató-nevelő munkájukhoz, másrészt a legjobb nevelők gyakorlati tapasztalataira támaszkodva igyekeztek segíteni az oktatás irányítását. A szakszervezeti munka egyik legfőbb hiányossága e területen az volt, hogy a köznevelési tevékenység nem mindig bizonyult elég következetesnek. Előfordult, hogy a szakszervezet sok munkát fordított egy-egy fontosabb feladat tanulmányozására, megvitására, a hozott határozatok megvalósítását azonban már nem ellenőrizték mindig eléggé következetesen.

Péter Ernő ezután az oktatási rendszerünk továbbfej-

lesztésével kapcsolatos feladatokról szólott. Mindent meg kell tenni azért, hogy a pedagógusok teljes egészében elfogadják és megértsék, magukévá tegyék az irányelvekben lefektetett célkitűzéseket, és minden erejükkel dolgozzanak valóra váltásukon.

A viták tanulsága az, hogy a pedagógusok zöme érzi a nagy felelősséget, amely rájuk hárul az oktatás továbbfejlesztése irányelveinek megvalósításában. Az a felelősség, amely kiérződött a pedagógusok szavaiból, igazolja világnézeti, politikai és pedagógiai fejlődésüket.

Gyakorlati tapasztalataink azt bizonyítják — hangsúlyozta Péter Ernő —, hogy az iskolák és intézmények egész sora a megnövekedett feladatokkal együtt maga is fejlődött, mind többen válnak alkalmassá arra, hogy feladataikat maradéktalanul megoldják. A gyors ütemű fejlődés, különösen a reform alapelveinek megvalósítása azonban még jobb munkát kíván. Ezért fontos feladat annak megállapítása, az iskolák vezetői mennyiben tudnak a nevelő testületek politikai, eszmei és pedagógiai irányítóivá lenni, mennyire van meg ehhez a készségük és lehetőségük.

Úgy véljük, hogy az igazgatókat vezető tevékenységükben még sok tényező hátráltatja. Sok a velük szemben támasztott adminisztratív követelmény, amely az iskolák vezetésének rovására megy. Ezért felül kell vizsgálni az igazgatók társadalmi elfoglaltságával együtt vezetési módszereiket, s az ahhoz nyújtott segítség mértékét és módját. Megítélésünk szerint tovább lehet bővíteni az iskolai vezetők jogkörét, amely egyben a felesleges adminisztrá-

Szirmai István felszólalása

szabadult gyerekeket taníthatnak.

Egyben felhívta a pedagógusok figyelmét, hogy kutasának bátran a legjobb módszerek után, ezzel segítik oktatási rendszerünk továbbfejlesztését.

A továbbiakban a nevelők erőfeszítéseit méltatva több segítséget kért a Művelődésügyi Minisztériumtól és a fővárosi tanácstól a pedagógusok számára. Befejezésül elismerését fejezte ki a szakszervezetnek eredményes munkájáért.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Megkezdte tanácskozását

a pedagógus-szakszervezet

VI. kongresszusa

Szerző: ...

Cím: ...

Forrás: ...

1960. nov. 20.

Osztályozás

Tárgy

331.88

Hely

Idő

1960

Személy

Szombaton a SZOT Táró-gató úti főiskolájának tanács-termében megkezdte tanácskozását a Pedagógusok Szakszervezetének VI. kongresszusa. Az elnökségben többek között helyet foglaltak Szirmai István, az MSZMP Politikai Bizottságának póttagja, a Központi Bizottság titkára, Orbán László, az MSZMP Központi Bizottsága tudományos és kulturális osztályának vezetője, Vas-

Péter Ernő főtárgy beszámolója

Péter Ernő bevezetőben az elmúlt három esztendő alatt végbement változásokról szó-lott. A szocialista iskola megteremtésének igénye jelentősen terjed a szülők és a pedagógusok között — mondotta. — Ezt bizonyítja többek között a pedagógusok mind nagyobb érdeklődése világnézeti és szakmai kérdések iránt, a nevelők új iránti érdeklődése, amely különösen az 5+1-es rendszerű oktatás széleskörű kísérleteiben jut kifejezésre.

Tovább növekedett az igény a tanulás iránt nemcsak az ifjúság, hanem a felnőtt dolgozók körében is. Három évvel ezelőtt az általános iskolát végzett tanulóknak 39,6, ebben az évben pedig 41,8 százaléka tanul tovább a középiskolák különböző típusaiban. Az általános iskolák esti és levelező tagozatain továbbtanuló felnőtt dolgozók száma egyik évről a másikra megháromszorozódott, 19 000-ről 57 000-re emelkedett. A tervezett 50 üzemi iskola helyett 196-ban indult meg a tanítás, 11 000 részvevővel. A középiskolákban tanuló felnőtt dolgozók száma 26 000-ről 70 000-re emelkedett. Az egyetemeken és a főiskolákon az 1959—60-as oktatási évben 20 százalékkal többen tanul-tak, mint az előző esztendőben.

Számottevően megnőtt a társadalom érdeklődése az ifjúság oktatása és nevelése iránt. Egyre többen érzik személy szerint is felelősségüket ifjúságunkért. Kifejezésre jut ez a szülői munkaközösség tevékenységében, a társadalmi munkával épített tantermek, műhelyek, napközi otthonok számában stb.

A szakszervezetnek a köznevelést segítő tevékenységével kapcsolatban elmondotta a főtárgy, hogy egyrészt segítséget nyújtottak a pedagógusoknak oktató-nevelő munkájukhoz, másrészt a legjobb nevelők gyakorlati tapasztalataira támaszkodva igyekeztek segíteni az oktatás irányítását. A szakszervezeti munka egyik legfőbb hiányossága e területen az volt, hogy a köznevelési tevékenység nem mindig bizonyult elég következetesnek. Előfordult, hogy a szakszervezet sok munkát fordított egy-egy fontosabb feladat tanulmányozására, megvitására, a hozott határozatok megvalósítását azonban már nem ellenőrizték mindig eléggé következetesen.

Péter Ernő ezután az oktatási rendszerünk továbbfej-

Witteg Miklós, a SZOT alelnöke, Bugár Jánosné, a SZOT titkára, Benke Valéria művelődésügyi miniszter, Kis-házi Ödön munkaügyi miniszter, Ortutay Zsuzsa, a Magyar Nők Országos Tanácsának titkára. Kerék Péternek, a szakszervezet elnökének megnyitó szavai után Péter Ernő főtárgy tartotta meg a központi vezetőség beszámolóját.

lesztésével kapcsolatos feladatokról szólott. Mindent meg kell tenni azért, hogy a pedagógusok teljes egészében elfogadják és megértsék, magukévá tegyék az irányelvekben lefektetett célkitűzéseket, és minden erejükkel dolgozzanak valóra váltásukon.

A viták tanulsága az, hogy a pedagógusok zöme érzi a nagy felelősséget, amely rájuk hárul az oktatás továbbfejlesztése irányelveinek megvalósításában. Az a felelősség, amely kiérződött a pedagógusok szavaiból, igazolja világnézeti, politikai és pedagógiai fejlődésüket.

Gyakorlati tapasztalataink azt bizonyítják — hangsúlyozta Péter Ernő —, hogy az iskolák és intézmények egész sora a megnövekedett feladatokkal együtt maga is fejlődött, mind többen válnak alkalmassá arra, hogy feladataikat maradéktalanul megoldják. A gyors ütemű fejlődés, különösen a reform alapelveinek megvalósítása azonban még jobb munkát kíván. Ezért fontos feladat annak megállapítása, az iskolák vezetői mennyiben tudnak a nevelő testületek politikai, eszmei és pedagógiai irányítóivá lenni, mennyire van meg ehhez a készségük és lehetőségük.

Úgy véljük, hogy az igazgatókat vezető tevékenységükben még sok tényező hátráltatja. Sok a velük szemben támasztott adminisztratív követelmény, amely az iskolák vezetésének rovására megy. Ezért felül kell vizsgálni az igazgatók társadalmi elfoglaltságával együtt vezetési módszereiket, s az ahhoz nyújtott segítség mértékét és módját. Megítélésünk szerint tovább lehet bővíteni az iskolai vezetők jogkörét, amely egyben a felesleges adminisztrá-

ció egész sorától szabadíthat-ta meg a tanügyi igazgatást.

Péter Ernő ezután az iskola és a társadalom kapcsolatának problémáit elemezte, majd az óvodai nevelők és a technikai dolgozók munkájáról szó-lott. Az oktatásügyi dolgozók kulturális feladataival kapcsolatban elmondotta, hogy a szakszervezet kulturális tevékenységét is a legmesszebbmenőkig fel kell használni az oktatási rendszer továbbfejlesztésének segítésére. Kifejtette a központi vezetőség álláspontját, amely szerint a bel- és külföldi kirándulások, az új létesítményekben, üzemekben, termelőszövetkezetekben tett látogatásokkal, munkás—pedagógus, paraszt—pedagógus találkozók szervezésével mind több nevelőnek tegyék lehetővé, hogy közvetlen élmények alapján ismerkedhessenek meg szocialista életünkkel.

A felsőoktatási intézményekben működő szakszervezeti bizottságok mind nagyobb súllyal foglalkoznak az oktató-nevelő munka tartalmi és módszertani kérdéseivel. Egyelőre azonban e tekintetben csak kezdeti eredményeket értünk el, e munkaterületen még ma is bizonytalanság uralkodik. Javasolta, hogy az ipari minisztériumok az ötéves tervben rendelkezésre álló beruházási összegekből — a műszerállomány modernizálása és bővítése érdekében — a műszaki egyetemeken laboratóriumokat, tanműhelyeket létesítsenek a művelődési tárca költségvetésén kívül.

A központi vezetőség beszámolója ezután az oktatás-ügyi dolgozók élet- és munkakörülményeivel foglalkozott. Méltatta a bérrendszerben elért eredményeket, az óraszám csökkentését, a lakás-ellátás és a közétkeztetés eredményeit, majd az egészségügyi és szociális helyzettel, illetve az üdüléssel foglalkozott.

Péter Ernő végül a szakszervezeti szervek irányító, vezető tevékenységével foglalkozott.

A központi vezetőség, a számvizsgáló bizottság beszámolója és a határozati javaslat feletti vitában felszólalt Szirmai István, az MSZMP Politikai Bizottságának póttagja, a Központi Bizottság titkára és Bugár Jánosné, a SZOT titkára is.